

[Finansministeren.]

det svært at opnå nogen enighed, og derfor vendte man til sidst tilbage til restaurationsafgiften.

Der er altså en række praktiske problemer. Nu nævnte jeg kun morgenmaden, men der er jo mange andre servicefunktioner inkluderet i et hotelværelsejemål, som medfører, at man i hvert fald ikke helt kan fritage for det. Jeg tror derfor, det er et af de spørgsmål, man må vende tilbage til ved senere lejlighed.

Dertil kommer naturligvis også det helt principielle politiske spørgsmål, om vi — hvis vi har råd til at lette momsen — skal starte med at lette den for hotelværelserne. Trods den anomal, som jeg indrømmer ligger i, at boliger normalt er fritaget for moms, er det så dér, det er mest fornødent at lette? Vi havde et dagsordensforslag forleden dag om, at man skulle ophæve momsen for fødevarer, det er naturligvis et meget større beløb. Vi har haft bogmomsen fremme i den politiske diskussion adskillige gange og moms på teater- og filmvirksomhed og forskellige andre kulturelle goder. Derfor kræver det vist megen omtanke, hvis man skal til at aftrappe momsen, at finde ud af, hvilket område man først skal lette den på.

Folk har jo forskellige interesser; de bruger deres penge på forskellig måde, og de vil sige, at hvis nu det og det bliver frit, hvorfor skal nødvendighedsvarer, livsvigtige ting, medicin o.lign., så ikke fritages? Det vil nok være svært at holde til en sådan diskussion, og det var vel også de synspunkter, der førte til, at den daværende regering i sin tid foreslog, at hotelværelserne skulle med.

Med hensyn til konditorerne og bagerivirksomhederne vil jeg gerne gå ind i den tankegang, hr. Egon Jensen gav udtryk for, og stærkt overveje, om vi igennem en skærpet administrativ bevillingskontrol kan sikre, at disse virksomheder fortsat får de egentlige råvarer til deres produktion afgiftsfrit, medens vi skulle kunne hindre

misbrug. Jeg vil også henlede handelsministerens opmærksomhed på de prisnedsættelser, som skulle muliggøres ved de afgiftsnedsættelser, som her gennemføres.

Må jeg til sidst sige om neonrørene, at det er rigtigt, at de fortrinsvis bruges til reklameformål, men så bliver erhvervslivets omkostninger altså også noget mindre, når man nedsætter afgiften på neonrør. Det er ganske vist ikke noget, der betyder noget, men jeg synes i og for sig også, det argument kan anvendes. Vi har hidtil prøvet på at indrette vores afgiftslovgivning, således at den mindst muligt belaster produktionen og omsætningen, men især kommer til at belaste forbruget. Jeg synes i og for sig, at neonrør er noget, der indgår i omkostningerne; det vil sige, at der bliver mindre at trække fra i det direkte regnskab på selvangivelsen.

Jeg vil gerne med disse bemærkninger takke for den venlige behandling af lovforslagene og håbe, at vi herved får skabt muligheder for en mere praktisk administration af forskellige forbrugsafgifter.

Egon Jensen: Jeg må sige, at der har været megen sympati for ophævelsen af moms på hotelværelser, men der har altså ikke rigtig været noget at have denne sympati i. Det er rigtigt, som finansministeren siger, at man til enhver tid kan drøfte, hvor man skal sætte ind med en eventuel nedsættelse af momsen. Hr. Erik Hansen (Vejle amt) sagde, at det var en god moms, fordi der var så få undtagelser, og det skal jeg give ret i. På den anden side må man vel også sige, at momsfrigørelsen her må være logisk ud fra den betragtning, at værelseudlejning i almindelighed er fri.

Hr. Erik Hansen (Vejle amt) og også finansministeren var betænkelige ved undtagelser i momslovgivningen. Det er efter de oplysninger, jeg har, sådan, at når vi kommer i fællesmarkedet — jeg siger når, for det tror jeg vi gør — kommer vi i den situation, at momsen skal opkræves med forskellige procenter og formentlig også med und-